

(המשך מעמוד 4)

במעלה המדרגות אל עבר דוכני ביקור רת'הדרכונים. אך הן לא הצטרפו אל שאר חבריהן ליד הדוכנים, אלא התבקשו להמתין ליד חדרו של קצין-הביטחון התורן של נמל-התעופה. באותן שעות-בוקר מוקדמות היתה זאת אשה.

הן ישבו והמתינו שם זמן רב. בינתיים הספיקו עוד כמה מאנשי-הביטחון להעניף מבטים רביי-משמעות בשתיים, בדרוכניהן ובכרטיסייהטיסה שלהן.

עם התקרב מועד-הטיסה, ניגש איש-הביטחון אל דוכני ביקורת-הדרך כונים, ראג להתחם את רוכניו השניים ונא לקחת אותן איתן. הוא הוביל אותן ורך דוכני-המכס והבריקה הביטחונית, ורצה לערוך לדליה בקר בדיקה גופנית. היא הזכירה לו כי בריקה כזאת כבר עברה שעה ארוכה קודם לכן, בקומה התחתונה של הטרימינל, והוא ויתר.

בקר ורותם הגיעו אל המטוס וזמן קצר ביותר לפני ההמראה. כל הבריקות הביטחוניות ארכו יותר משעתיים, ונר' או כהטרדה לשם הטרדה בלבד.

איש מוקף בשומרים

מנציגי האנג'יאור' העולם הובילו את למצוא חדרים פנויים ב-190 בתריהמי לון של העיר השווייצית השקטה. ולא רק בגלל הכינוס בשאלת-פלטין, אלא משום שבאותם הימים ממש נערך כבניין אחר של האו"ם המשאומתן בין עיראק לאיראן.

תהליך ההרשמה ביום הרביעי כבר קר, יום פתיחת הכינוס, אך כשעתיים. כל נציג התבקש למלא טופס ובו פרטיו ופרטי האירגון שאותו הוא מייצג. עם מסירת הטופס קיבל כל נציג כרטיס ועליו שמו ושם האירגון, הכרטיס הזה הוצמד לדש-הכניסה והיווה כרטיס-כניסה לתוך שטח בנייני-האו"ם.

בפתח אולס-המליאה הועמדו שולי חנות, וכבר באותו הבוקר התחילו אלה להתמלא בטפסים, בכרזים, בתמונות, ובדפי-מידע של האירגונים השונים. מהר מאוד היו השולחנות עמוסים לעייפה, וקשה היה למצוא את הידיים והרגליים בין ערימות הניירות.

הניירות שהיוו אטרקציה, לפחות בין רבים מן הישראלים, היו תמונות בגודל פוסטר של יאסר ערפאת, ראש אש"ף.

בעוד הנציגים השונים מכל מדינות העולם מצטופפים ליד דלפקי-הר' שמה, הם התבקשו לזוז לשני צידי המיטדרון הרחב. מכיוון המדרגות הר' פיע פארוק קדומי, מבכירי אש"ף, ראש המחלקה המדינית של האירגון (המק ביל לשיר-חוק). הוא היה מוקף בעוזרים ובשומרים, וחצה את השטח בצעדים מהירים ורחבים, כשהנציגים המבולבלים מביטים בו בתדהמה. חלקם לא ידעו מי האישיות החשובה, שהלפה לרגע על פניהם.

הכינוס נפתח בנאוים רישמיים. הראשון היה של נציג המוכיר הכללי של האו"ם. אחריו נאם ראש מישלחת הוועדה הבורקת את אלויות העם הפלסטיני. הנאום השלישי היה של נציג אירגון-השיחרור הפלסטיני (אש"ף).

בשנה שעברה הופיע יאסר ערפאת, יו"ר אש"ף, בעצמו, ועורר התלהבות בין הישראלים הרבים שנכחו באולם המליאה.

אחרי-כך ערך ערפאת קבלת-פנים לראשי-המישלחות, וגם לישראלים שביניהם, ובמהלך ימי הוועדה, שבהם שהה ב'נבנה, נפגש בפגישות פומביות וחשאיות עם קבוצות ישראליות שונות. אחת מפגישות אלה, אגב, הולידה את "המסר הסודי" שהביאו ח"כ צ'רלי ביטון מחר"ש ודויד איש-שלום לראש הממשלה יצחק שמיר. בעיקבות "המסר" גם התפוצצה פרשת משה עמירב ופגישותיו עם פייצל אל-חוסייני והר"ר סרי נוסייבה מירושלים המיוזרות.

השנה היה פארוק קדומי הנציג הכי כיר של אש"ף, שבא לשאת נאוים-פתיחיים לפני באי-הוועדה. נאומו לא עורר

התרגשות מיוחדת בין הנציגים. קדומי ידע כאיש הרבק בדיעותיו, וכמי שאינו נפגש עם ישראלים. הוא הגיע במיוחד לכינוס כדי לנאום את הנאום בשם אש"ף ומייד עם סיומו יצא במ" הורות מאולס-המליאה ומיהר, לדיברי יו"ר הכינוס, לנמל-התעופה. הוא לא נשאר ב'נבנה כמהלך ימי הכינוס, וכך גם לא ערך פגישות — גלויות או סוריות — עם איש מהנציגים.

פגישות במיזנון

עם סיום נאומו של קדומי יצאו חלק מתבריה-מישלחות אל המיזנון הצמוד לאולס-המליאה, ומאותו הרגע ואילך התנהלו חלק מהשיחות היותר מעניינות של הכינוס באגף זה של הבניין.

שם אפשר היה למצוא את הנציגים הפלסטיניים, שהתקבצו ובוו ממקומות מגוריהם בכל רחבי העולם, כשהם נפגשים אלה עם אלה: את הישראלים מביטים בהם כסקרנות ומנסים לנחש מי הוא מי.

היו שם, בין השאר, לביב טרוי, נציג אש"ף באו"ם, רמזי ח'זרי, ראש לישכתו של ערפאת בתוניס, אילן הלוי, הישראלי-לשעבר נציג אש"ף באינטרנצ'יונאל הסוציאליסטי, אכרם גנייה, לשי עבר עורר-דעותיו כירושלים המיוחדת שגורש מהארץ, ג'יבריל רג'וב, לשעבר מנהל ארמיניסטרטיבי של עיתון הני שים הפלסטיני עב'ר. שגורש גם הוא מהארץ לפני חודשים אחרים, פתחי ערפאת, אחיו הצעיר של יאסר ערפאת, המשמש כיו"ר הסהר הארום הפלסטיני, והרומה לאחיו רמיון מפתיע ועוד בעלי תפקידים רבים אחרים באש"ף.

אחרי סיום הנאוים הרישמיים ערך האו"ם קבלת-פנים לכל נציגי האירגונים, ושם הם יכלו להתחכך אלה באלה.

אחרי קבלת-הפנים נערכו שני דיונים מטעם האו"ם עצמו. הראשון על תוצאות ההתקוממות, שבו נאמו נציגים מקולומביה, מסנגל, מארצות-הברית, רית, מהודו, מבריטניה ומברית-המו"עצות, והשני על תוצאות הכינוס — דריוות מהשטחים הכבושים, שבו נאמו ארבעה נציגים פלסטיניים ושני נציגים ישראלים — עורך-הדין אמנון ז'וכי רוני וחבריה-כנסת תאופיק זיאד מחר"ש.

שני ימי הדיונים האחרים הוקדשו לסרנאות, שבהן רנו בהשלכות השונות של הכינוס וההתקוממות — זכור יות'הארם, בריאות וסער, משכר סוציו-אקונומי, עזרה לנשים ולילדים.

לחיצות ידיים

לק מהסדנאות הוקמו אחרי התייעצויות במקום, ולא היו לפי התוכנית. אחת מהן נגעה לשאלת תפקידים של הישראלים המיוזרחים בתהליך השלום. בכינוס היתה נוכחות גדולה של קבוצות מיוזרות ישראל — החזית המיוזרחית, המיוזרח אל הש"לום ותנועת האוהלים.

הסיכומים של דיוני הסדנאות שור' נות נערכו בסופו של יום-הכינוס השי' ליש, להחלטה המסכמת של הוועדה. ההצהרה הסופית של הוועדה לא החמיאה במיוחד לישראל, והעמידה אותה כאור קשה ומביש, תוך שהיא מאמצת את ידו של מחנה-השלום. נוסח זה הופך בסופו של דבר לאחת מה"לטות האו"ם.

מייד עם תום הדיון על ההצהרה הסופית של הוועדה עלה לרוכן הנר' אמים איש גבוה וגדול-מידות. זה היה חאלד אל-חסן, אחד מבכירי אש"ף, חבר הוועד המרכזי של פת"ח, חבר המועצה הלאומית הפלסטינית, והממונה על יחסי-החוקן שלה, הכוללים יחסים בינה לבין פרלמנטים בעולם.

נאומו זכה בתשואות רבות. עם סיו' מו התארגנה קבוצת ישראלים, שה" לייטה לגשת ללחוק את ידו באופן הפגנתי. לחיצת-יד זו היא שעוררה סערה בעיתוני-ישראל ביום הראשון בבוקר.

(המשך מעמוד 37) אלא פשוט גנגסטר-רחוב אלים. כשמו וכה בגלל כוחו הפיסי הנריר. כשהיה נותן לארם אגרוף, זה היה שלושה חודשים בבית-החולים כתוצאה מכך. בכל יום היה כוסי עושה כמה אלף כפיפות-חזה. איזה שור הוא היה? נחמן פרקש, לעומת זאת, תמיד היה מוזר ועם עצמו. אף פעם לא היו לו חברים ככלל.

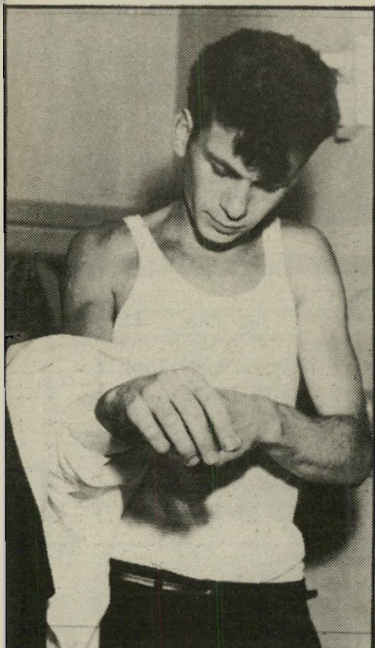
"מה עשיתי כשיצאתי מהכלא? חזרתי לסורי..."

מה ההבדל בין הגנגסטרים של אז והגנגסטרים של היום? הוא מצית לעצמו עוד סיגריה. ובעודו שואף אל ריאותיו את הניקוטין, אומר: "פעם היו צריכים להרביץ להם כדי שידברו. היום כיום הם עושים ביניהם תחרות מי הראשון שיהיה ערמדינה..."

אקדח בארנק

לפני שלוש שנים, כשהיה לבנגליה באופן בלתי-יחוקי, סיפר לו יריד ססקוטלנד יארד מחפש אותו לחקירה.

בחזרה איראנית, שאיתה כילה יורם לילה בריסקוטק, נרצחה בחניקה. ומ'

לנרסברגר (1965) נעור' ונקחו ממני בכנא'

כיוון שיודם היה הארם האחרון שנראה במחיצתה, ראה בו סקוטלנד יארד חשוד מיספר אחר. החלטתי לעזוב את אנגליה. אילו היו תופסים אותי לחקירה, הייתי יכול לשבת שנה על שהות בלתי-יחוקית.

יורם החליט לנסוע לצרפת. חבר צילצל לי וסיפר על בחורה שאני חייב להכיר. ומכיוון שהבחורה היתה בארץ, שלחתי לה כרטיס, כדי שתגיע לצרפת. היא הגיעה. נסענו לנו לריביירה הצרפתית לכמה חודשים, והיא נכנסה להריון. יום אחד עצרו אותנו, מפני שמצאו בארנקו אקדח שהיה שייך לי. לקחתי את העניין על עצמי, והיא שוחררה מיד. היא היתה או כבר בחודש השמיני להריונה.

החוקת אקדח בקוטר 0.22, הנחשב לקטגוריה הנמוכה ביותר — קטגוריה 5 — קיבל יורם עונש מקסימלי, בשל עברו הצפוף בתקריות מסוג זה.

היום, לאחר שריצה מאסר של שנה וחצי בצרפת, הוא בישראל. באתי כדי לתת לבתי הקטנה אבודות. היא היום בת 15 חודש, והיא נפלאה. הדבר הכי נהדר שראיתי בחיים...

בתו הקטנה מתגוררת עם אמה בערד, ויורם מבקר אותה לעיתים תכופות. כמעט דעתי על ישראל? בא לי להיות פה קצת, למרות שקטן פה מדי. כאן כל אחר מכניס את האף שלו לתחת של השני, ובחול' כל אחד רואג לתחת שלו.

תש"ח ט"ו ט"ו - ר"ח חוד פוסטום בע"מ. תלצ'ט 64 ת"א, טל: 7-6-284255-03 פקס: 03-282358

